

POSTANOWIENIE

Poznań, dnia 10 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – sędzia Tomasz Borowczak

Protokolant – prot. sąd. Magdalena Górecka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Nowe Miasto w Poznaniu Agnieszki Nowickiej

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2021 r. sprawy **J. Z.**

z urzędu w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

postanawia

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec skazanego J. Z.,

2. na podstawie art. 574 zd. I k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 4 stycznia 2021r. do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął, po przekazaniu według właściwości z Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, wniosek skazanego J. Z. w przedmiocie rozważenia możliwości wydania wobec niego wyroku łącznego i połączenia w nim kar pozbawienia wolności wymierzonych mu w sprawach Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu o sygnaturze III K 1087/17 i Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygnaturze III K 162/19.

Z powziętych przez Sąd Okręgowy informacji z urzędu wynika, że w dniu 14 stycznia 2021r. Sąd Okręgowy w Poznaniu wydał pod sygnaturą III K 248/20 wobec skazanego J. Z. wyrok łączny, w którym połączył m.in. orzeczoną wobec niego karę pozbawienia wolności wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 26 września 2019 r. o sygnaturze III K 162/19. Wyrok łączny wydany w sprawie III K 248/20 uprawomocnił się z dniem 30 stycznia 2021 r. Po wydaniu wobec skazanego J. Z. wyroku łącznego w sprawie III K 248/20 nie zapadł wobec niego żaden inny wyrok skazujący.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postępowanie karne prowadzone pod sygnaturą III K 5/21 o wydanie wobec skazanego J. Z. wyroku łącznego należy umorzyć z uwagi na stan powagi rzeczy osądzonej.

Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, jeżeli postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Istnienie negatywnej przesłanki procesowej nakazującej umorzenie postępowania karnego stanowi przeszkodę do orzekania także w przedmiocie wyroku łącznego w wypadku, w którym nowym postępowaniem objęto te same wyroki jednostkowe (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2008 r., V KK 142/08, Lex nr 438467). Wskazać również należy, że wyrok łączny – jak każdy inny prawomocny wyrok – z chwilą uprawomocnienia, uzyskuje przymiot materialnej prawomocności, kreując ujemną przesłankę procesową określoną w art.17§1 pkt 7 k.p.k. i tylko spełnienie przesłanek wskazanych w art. 575 k.p.k. może powodować utratę jego mocy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2011 r., II KK 312/10, Lex nr 785900).

W ocenie Sądu Okręgowego niemożliwym jest obecnie wydanie wobec skazanego J. Z. kolejnego wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności wymierzone mu wyrokami wydanymi w sprawach III K 1087/17 i III K 162/19. Zgodnie bowiem z rozstrzygnięciem pomieszczonym w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku łącznego wydanego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 14 stycznia 2021 r. pod sygnaturą III K 248/20, węzłem kary łącznej została połączona m.in. kara pozbawienia wolności wymierzona skazanemu wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 26 września 2019 r. o sygnaturze III K 162/19. Przedmiotowe orzeczenie uprawomocniło się z dniem 30 stycznia 2021 r., tworząc stan powagi rzeczy osądzonej *rei iudicatae* stanowiącej jednocześnie negatywną przesłankę procesową uregulowaną w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Z kolei kara pozbawienia wolności wymierzona skazanemu wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 21 czerwca 2018 roku o sygnaturze III K 1087/17 została wykonana w całości w okresie od godziny 16:15 dnia 31 stycznia 2019 r. do godziny 16:15 dnia 30 kwietnia 2019 r., przez co w świetle przepisów Kodeksu karnego obowiązujących do dnia 23 czerwca 2020 r. (art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r., o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19) w ogóle nie może być brana pod uwagę przy wydawaniu wyroku łącznego, albowiem jako kara już wykonana nie może być traktowana jako kara podlegająca wykonaniu w rozumieniu art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r., a mającym zastosowanie do kar prawomocnie orzeczonych przed tym dniem.

Konkludując, dopóki nie zaistnieją warunki określone w art. 575 § 1 k.p.k. lub art. 575 § 2 k.p.k. stan prawomocności materialnej wytworzony przez wyrok łączny wydany w sprawie III K 248/20 będzie trwał. Sąd orzekający w przedmiocie wydania wyroku łącznego nie ma bowiem podstawy prawnej do rozwiązania uprzednio zapadłego prawomocnie wobec skazanego wyroku łącznego, gdyż ten samodzielnie traci mocy *ex lege* w sytuacji objętej przepisem art. 575 § 1 i § 2 k.p.k. (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 stycznia 2011 r., II AKz 853/10, Lex nr 785472). Od momentu wydania wyroku łącznego z dnia 14 stycznia 2021 r. w sprawie III K 248/20 sytuacja prawna skazanego J. Z. nie uległa żadnej zmianie w zakresie objętym powyższym wyrokiem.

W przedstawionym stanie rzeczy, wobec zaktualizowania się negatywnej przesłanki procesowej uregulowanej w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. koniecznym okazało się umorzenie niniejszego postępowania, o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O kosztach niniejszego postępowania Sąd Okręgowy rozstrzygnął na podstawie przepisów powołanych w punkcie 2 sentencji postanowienia, obciążając nimi w całości Skarb Państwa.

sędzia Tomasz Borowczak